

[Bilgrav-Nielsen]

med finansloven, men også i form af et 2-årigt forsvarsforlig.

Og det vil altså sige, at hvis hr. Jes Lunde får den nye regering i løbet af et par måneder eller tre, eller hvornår det kan ske, foreligger der også et fast beslutningsgrundlag om forsvaret for i hvert fald 2 år frem, og det skal hr. Jes Lunde jo også kunne arbejde med. Så også af den grund var det måske klogt, om hr. Jes Lunde og SF allerede i dag tog højde for det og bragte den sag ud af diskussionen, og det kan man altså gøre ved at stemme for finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Grove (KF):

Man lytter jo med stor interesse til SF i øjeblikket, og jeg havde egentlig forventet at høre meget nyt heroppefra.

Men man må sige, at talen som sådan var jo den gammeldags tale, hvor man udtrykker forventning om, at regeringen falder i løbet af 2 måneder. Jeg har så at sige aldrig overværet en finanslovdebat, hvor SF ikke har forventet, at regeringen er væk om et par måneder.

Men samtidig forventer SF, at der dannes en ny regering, og jeg vil gerne følge op på det, hr. Bilgrav-Nielsen spurgte om: Hvordan kan man forvente at blive taget alvorligt, når man stemmer imod finansloven? Jeg tror, hr. Jes Lunde skulle spørge, hvordan Socialdemokraterne har følt det, de har jo taget alle standpunkter. De har både stemt imod finansloven og har undladt at stemme, men de har alligevel til sidst taget det fornuftige standpunkt, at vil man have indflydelse her i Folketinget, er den første betingelse, at man stemmer for finansloven.

Vi kan vel alle sammen finde noget i finansloven, som vi er uenige i, men som helhed vurderer vi, at den vil være til gavn for Danmark, og det er i hvert fald også at vise ansvarlighed at tage det standpunkt.

Europapolitikken er SF nu langt om længe begyndt at tage alvorligt, men hvad med de mange andre store områder, vi står over for det kommende år? Tror SF virkelig, at man bliver taget særlig alvorligt, hvis man stemmer imod finansloven? Jeg tror det altså ikke, men det kan jo være, man skifter mening inden i morgen, og så vil vi også gerne diskutere med SF på mange andre områder.

Jeg tror ikke, man skal regne med, at Socialdemokratiet bryder forligene i finansloven, og det kan jo samtidig være et spørgsmål til Socialdemokratiet. Nogle af disse forlig gælder for ét år, andre for 2 år. Jeg tror ikke, Socialdemokratiet agter at bryde dem.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Og taletiden er hverken ét eller 2 år, men 2 minutter!

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg må sige, at jeg er helt uenig i hr. Kim Behnkes betragtninger om, at der skulle være en masse administrationsomkostninger ved en sabbatordning. Tværtimod, det er utrolig billigt, og ved samme lejlighed sparer man mange af de øvrige omkostninger, som følger af arbejdsløsheden. Der skal findes arbejdstilbud, der skal findes uddannelses tilbud, der skal laves inspirationskurser, det skal kontrolleres, at de arbejdsløse er til rådighed, der skal udfyldes dagpengekort osv. osv. osv. Det er betydelig mere besværligt at administrere arbejdsløsheden i dens nuværende form, end det ville være, hvis man gennemførte sabbatordninger.

Fru Marianne Jelved spurgte, hvordan vi ville fjerne underskuddet på statsfinanserne, hvis vi laver disse sabbatordninger. Jeg er enig i, at hvis sabbatordningen gennemføres, placerer vi dagpengeudgifterne dér, de forsvinder ikke. Til gengæld må man sige, at alternativet til sabbat er ufrivillig arbejdsløshed, så det fjerner heller ikke underskuddet på statsfinanserne.

Løsningen af dette problem ligger altså i et andet regi. Det ligger i at føre en erhvervs politik, der bevirker øget produktion i den private sektor og efterfølgende øget afkast, øgede skatteindtægter og øget omsætning. Det ligger i at gennemføre en skattereform, så de mange, der ikke betaler deres skat i øjeblikket, kommer til det. Det er den slags midler, vi skal bruge for at reducere underskuddet på statsfinanserne. Det gør man ikke igennem en sabbatordning, det er jeg i hvert fald enig i, men derfor er det fornuftigt endda, fordi det vil ændre den arbejdsløshed, som er en ulykke for det enkelte menneske – noget, der rammer tilfældigt, pludseligt, hårdt – til at være et gode, der kan glæde mennesker, uden at det får negative konsekvenser for samfundet.